

فرماندهای
سپیدسافندی

مونتا سعیدپور
سوزان این سا
ستاره ها

سوزان این سا ماه ما در بخش و برداشت ستاره ها و چهره ماه با هم یک بانوی ورزشکار است، بانویی که در دو رشته ورزشی می درخشید و چشم‌ها را خیره می کند. مونتا سعیدپور ابتدا شطرنج باز بود و به ترم ملی هم رسید اما ناگهان به سمت تیراندازی تغییر مسیر داد و حالا از او به عنوان پدیده رقابت‌های انتخابی ترم ملی نام تیراندازی نام می برند. بهتر است بیشتر با این ورزشکار آشنا شوید.

چهره ماه

بامونتا سعیدپور که از شطرنج به تیراندازی رفت

شطرنج باز تیرانداز!

سعیدپور: سوریان الگوی من بود امیرعلی اکبری دلیل انگیزه ام

یک نگاه به زندگی ورزشی مونتا سعیدپور
متولد ۲۲ مرداد سال ۱۳۶۹ در شهر ری، از هفت سالگی وارد شطرنج شد و تنها هشت سال داشت که با قهرمانی نونهالان ایران به صف شطرنج بازهای حرفه‌ای پیوست. مونتا در ۲۳ سالگی هم قدم به تیراندازی گذاشت و اخیرا در انتخابی تیم ملی میان ۶۰ تیرانداز برتر ایران و مدعی پوستن به تیم ملی دهم شد تا جایی‌ها از همین حالا منتظر حضورش در میادین بین‌المللی باشد.

وقتی شطرنج از بازی‌های آسیایی خط خورد، دختری که از هفت سالگی یک دل نه صد دل عاشق مهره‌های این صفحه چهارخانه شده بود، امیدش را برای ادامه دادن ورزش مورد علاقه‌اش از دست داد و به سرش زد راه دیگری برای رسیدن به آرزوهای خود پیدا کند.

مونتا سعیدپور که حالا چند سالی می‌شود از شطرنج به تیراندازی رفته و البته حالا در لیگ هر دو رشته ورزشی رقابت می‌کند، می‌گوید: فکر می‌کردم شطرنج مسیری است که من را به هدفم که حضور در المپیک است، می‌رساند. آن زمان که من نوجوان بودم، شطرنج یکی از رشته‌های ورزشی مناسب برای بانوان ایرانی بود. البته عشق من به شطرنج از کودکی شکل گرفت، از هفت سالگی که خانواده‌ام من را در یک آکادمی شطرنج ثبت‌نام کردند و پس از آن وارد دنیای حرفه‌ای‌ها شدم. در تمام این سال‌ها امید داشتم شطرنج هم به صف بازی‌های المپیک اضافه شود اما خلاف تصور من، شطرنج حتی از بازی‌های آسیایی هم خارج شد. اینجا بود که با خودم گفتم باید دنبال رشته ورزشی دیگری باشم. تیراندازی را انتخاب کردم که مثل شطرنج تمرکز می‌خواهد.

البته بدون تعارف می‌گویم اگر در ده سالگی عقل بیست سالگی را داشتم، همان موقع با خود این که عاشق شطرنج بودم، وارد دنیای تیراندازی می‌شدم. هدف من این است که مدال المپیک بگیرم. نمی‌گویم حتماً می‌گیرم. الان حتی نمی‌توانم بگویم به المپیک برسم و حتماً می‌رسم و سهمیه المپیک می‌گیرم ولی نمی‌خواهم بدهکار خودم باشم. می‌خواهم وجدانم آسوده باشد که تمام تلاش خودم را کرده‌م. تیراندازی محدودیت سنی ندارد، این برای من خیلی مهم بود که به ورزشی بروم که سن و سال نمی‌شمارد چون دقیقاً در ۲۳ سالگی بود که از شطرنج به تیراندازی ورود کردم. البته هنوز هم به شکل حرفه‌ای در

شطرنج فعال هستم اما اولویت من دیگر شطرنج نیست و تیراندازی است. سخت است یک ورزشکاری در ۲۳ سالگی رشته ورزشی جدیدی انتخاب کند ولی مونتا که این کار سخت را انجام داده، می‌گوید از سر نوشت امیرعلی اکبری روحیه و انگیزه می‌گیرد. امیرعلی اکبری قهرمان کشتی جهان بود اما بعد از آن محرومیت مادام‌العمری که برایش در نظر گرفتند به جای آن که زانوی غم بغل کند، به یک رشته ورزشی جدید رفت و در آن رشته به بالاترین سطح در جهان رسید. همین موضوع محرک من است که دست از تلاش برندارم. امیرعلی اکبری عامل و دلیل انگیزشی من است اما الگوی او حمید سوریان است. وقتی نوجوان بودم، در شهر ری به یک جشن دعوت شدم. جشن تجلیل از حمید سوریان و در آن جشن بود که احترام مقامات ورزشی و سیاسی شهر ری و استان تهران به سوریان را دیدم و از همان روز این موضوع دغدغه‌ام شد که من هم باید تلاش کنم به جایگاهی برسم که مثل سوریان مورد توجه قرار بگیرم و سال‌ها بعد فهمیدم سوریان هم خودش وقتی بچه بوده، به جشن تجلیل از علیرضا دهبی در شهر ری می‌رود و وقتی در آن جشن، موقعیت عالی دهبی را می‌بیند، با خودش می‌گوید چرا من مثل دهبی مورد احترام همه نیستم و نتیجه‌اش این می‌شود که هفت طلای جهانی و المپیک به دست می‌آورد و قهرمان قهرمانان ایران می‌شود. می‌دانم سوریان شدن خیلی سخت است و از هر چند صد میلیون نفر یک نفر شاید مثل سوریان شود اما من هم می‌خواهم مثل الگوی خودم تمام تلاشم را به کار بگیرم تا به همان جایگاهی برسم که سوریان رسید. آن وقت شاید در جشن تجلیل از من یک ورزشکار نوجوان دیگری که در سالن نشسته، انگیزه پیدا کند به قهرمانی دنیا برسد!

چهره ماه

دلیل انتخاب
محمد پور
 قطعاً نمی‌توان به ورزشکاری که آخرین عنوان جهانی خود بر شطرنج را در ۲۰ سالگی یعنی هفت سال قبل به دست آورده و حالا بر تیراندازی هم هنوز مقام قهرمان ملی ندارد، قهرمان گلت اما و را به این دلیل انتخاب کردیم که در دو رشته ورزشی کاملاً متفاوت به بالا ترین سطح رسیده است. مونا می‌تواند برای بسیاری از دختران ایران الگو زمین یک الگو باشد که حرکت کند و سائق نشاند.

شطرنج پسر خاله‌ام
مسیر زندگی من را عوض کرد
 فقط هفت سال داشتم که یک روز در خانه پسر خاله‌ام با بازی شطرنج آشنا شدم. وقتی به خانه برگشتم، بدون آن که دقیقه‌ای آموزش دیده باشم، تمام حرکتهای شطرنج را به درستی روی صفحه انجام دادم و همین شد که خانواده‌ام من را به یک آکادمی شطرنج بردند و سال بعد من قهرمان رده سنی هشت سال در تهران و ایران بودم و مسیر زندگی‌ام به طور کامل عوض شد.

شطرنج زندگی
منطقه راه من یاد داد
 این روزها به این دلیل که بیشتر سرگرم تمرینات تیراندازی هستم، فرصت نمی‌کنم به شکل حرفه‌ای تمرین شطرنج داشته باشم اما یاد نمی‌رود شطرنج منطق زندگی کردن را به من یاد داد. چون در شطرنج قبل از هر حرکتی باید به حرکت خودت، حرکت احتمالی حریف و حرکتی که بعد از او باید انجام بدهی، فکر کنی و همین باعث می‌شود در زندگی هم صورت باشی و با عجله تصمیم نگیری.

تفنگ سخت تر است اما تیر سیدم
 تیراندازی را به این دلیل انتخاب کردم که روی المپیک دارم البته می‌توانستم به جای تفنگ، رشته تیراندازی را انتخاب کنم اما این که تفنگ سخت تر است، به این دلیل که در تفنگ کادر مربیگری قوی‌تری در ایران داریم، به این رشته آمدم و از سختی آن تیرسیدم و اکنون هم کوشش می‌کنم تا به تیراندازی رسیدن به تیم ملی سخت تر باشد اما وقتی به تیم ملی برسم شانس موفقیت من بیشتر خواهد بود.

شطرنج و تیراندازی
ورزش سبک نیستند
 مردم تصور می‌کنند شطرنج و تیراندازی رشته‌های ورزشی سبکی هستند اما اصلاً این طور نیست. اتفاقاً این دو رشته ورزشی، رشته‌های خاموشی هستند و آسیب دیدگی حطرتان کمتری دارند چون در این دو رشته آسیب‌ها نرم است و شما خیلی دیر متوجه می‌شوید شطرنج چه آسیبی به ستون فقرات و گردن‌تان زده و تیراندازی هم چه فشاری به بدن‌تان وارد آورده است.

در شطرنج مربیگری می‌کنم در تیراندازی نه!
 در حال حاضر دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی هستم و در شطرنج مربیگری می‌کنم و شاکر دارم اما در تیراندازی اصلاً دلیل این نیست کارت مربیگری بگیرم چون می‌خواهم تمرکز فقط روی مسابقه دادن باشد. در تیراندازی هدفم رسیدن به المپیک و مسابقه دادن در المپیک است و مربیگری من را از این هدف که به خاطرش تیراندازی را انتخاب کرده‌ام دور می‌کند.

سکوت می‌کنم و با تا ریجیم حرف می‌زنم
 تقریباً سه سال است به شکل حرفه‌ای نمی‌توانم شطرنج را دنبال کنم چون اولویت من تیراندازی است اما همین حالا هم در شطرنج و در تک‌تک داخلی جزو ۲ نفر اول هستم و در لیگ استانی بازی می‌کنم چون دیگر لیگ برتر بانوان نداریم و با آقایان ادغام شده‌اند. در تیراندازی هم وقتی در انتخابی تیم ملی بین ۶ نفر و در حضور المپیک‌ها دهم شدم، انگیزه گرفتم ولی ترجیح می‌دهم در برابر وضعیت خودم در تیراندازی سکوت کنم و با نتایجی که می‌گیرم حرف بزنم.

ورزش بانوان گرفتار مشکلات است
 ورزش بانوان در ایران مشکلات زیادی دارد که اصلی‌ترین مشکل بانوان ورزشکار هم مالی است. خیلی‌ها به خاطر همین مشکل در بهترین سال‌های ورزشی‌شان از ورزش حرفه‌ای فاصله می‌گیرند و دنبال درآمدزایی می‌روند چون می‌بینند نسبت به هم‌دوره‌های خود در زندگی عقب افتاده‌اند. فکر می‌کنید چرا همه این روزها دوست دارند مربی باشند، چون مربیگری درآمد دارد. این مشکل با جذب اسپانسر برطرف می‌شود.

رسانه‌ها کمک کنند
ورزش بانوان دیده شود
 از ورزش و تصویر قدرانی می‌کنم که به ورزش بانوان و بانوان ورزشکار اهمیت می‌دهد. رسانه‌ها باید کمک کنند ورزش بانوان دیده شود تا اسپانسر ها به سمت ورزش بانوان بیایند. نمونه‌اش همین اتفاقی که برای خواهران منصوریان افتاد و دیده شدن آنها به رونق ورزش بانوان کمک کرد. متأسفانه در برخی رشته‌های ورزشی مردم حتی قهرمان ایرانی جهان را هم نمی‌شناسند. اگر رسانه‌ها کمک کنند، قهرمانان ورزش بانوان دیده شوند، شرایط بهتر خواهد شد.

افتخارات ستاره
کیم سادا
 صاحب عناوین اول تا سوم کشور در رقابتی تیراندازی و شطرنج، قهرمان قهرمانان المپیک در هنگ کونگ و ورزشی کشور، قهرمان جهان در رقابتی جهانی در دانشجویان یا همان قهرمانی دانشگاه‌های آمریکا، افتخاراتی است که در کارنامه مونا محمد پور می‌آید اما او به اینها قانع نیست و حضور در المپیک را نیز خواهد داشت. به گفته خودش به تیراندازی رفته تا المپیک شود.